

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 264/2019
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Костић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., као правног следбеника сада пок. ВВ, бивше из ..., чији је пуномоћник Милица Милованчевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4302/18 од 15.08.2018. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4302/18 од 15.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4302/18 од 15.08.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 1506/16 од 29.05.2017. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о поклону оверен у Аранђеловцу пред јавним бележником Иваном Петровић под бројем ОПУ-...-2016, закључен дана 01.09.2016. године између тужене ВВ из ..., као поклонодавца и тужене ББ из ..., као поклонопримца, и тужене дужне да признају и трпе да се на основу ове пресуде у СКН Аранђеловац успостави пређашње стање укњижбе права својине у корист ВВ из Другим ставом изреке, обавезане су тужене да солидарно тужиоцу плате трошкове парничног поступка у износу од 24.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4302/18 од 15.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене ББ из ..., као правног следбеника сада пок. ВВ, бивше из ... и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на

основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), а ради потребе разматрања правних питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на садржину тужбеног захтева и оспореног уговора о поклону, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 08.12.2016. године, а вредност предмета спора означена у тужби и уводу првостепене пресуде износи 10.000,00 динара, па тај износ представља вредност спора.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 154. став 1 ЗПП, будући да се одговор на ревизију не сматра трошком који је био неопходан за вођење ревизијског поступка

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**